

RABBI TUVIA BLAU

RAV OF CHABAD, NEVE YAKKOV

jerusalem, israel

הרב טוביה בלוי

רב קהילת חב"ד בנווה יעקב

ירושלים ת"ו

מחבר הספרים "כללי רש"י", "נר למשיחי", "על מנהגים ומקורותיהם", "לקט ופרט" ועוד

ב"ה, כ"ד אייר ה'תשע"ט.

מכונדיי היקרים לומדי תורתנו הקדושה

תלמידיי ובוגרי ישיבת "אור ישראל"

ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

קיבלתי מכתבכם מיום ערש"ק פרשת בחוקותי ש"ז, ואתכבד לענות עליו:

1. מובן בהחלט הזעזוע שלכם על מה שאתם רואים כפגיעה בכבוד רבכם שליט"א, ומוצדקת בהחלט מחאתכם על כך.
2. מכתבי הנידון היה מיועד אך ורק לאלה שצויינו במפורש במכתב ולא נועד לפרסום, כי אם לשם קיום מצוות "הוכח תוכיח את עמיתך", עם שאתך בתורה ומצוות, כמצווה עלינו בתורתנו הקדושה.
3. המכתב הופץ, ובצורה מוגזמת ביותר, כפי שהבנתי, על ידי חוג פוליטי מסויים המתנגח עם רבכם על רקע פוליטי, וכפי שנראה גם בין השיטין שבמכתבכם. אני מצטער מאוד על כך ומגנה את הדבר. אני רחוק מלהזדהות עם אותו חוק והשקפותיו.
4. הנני שותף לצערכם על כך שאינשי דלא מעלי הקליטו שיחה אישית בלי ידיעת רבכם ופרסמוה ברבים. בכך עברו על איסור "לא תלך רכיל בעמך", וידוע הנאמר בתורתנו הקדושה על "מכה רעהו בסתר".
5. עם זאת לא מובנת כלל ההבחנה שהנכם דורשים להבחין בין דברים שנאמרו בשיחה אישית לבין דברים שנאמרים בפומבי. הרי אין כוונתכם לומר שהדברים הנאמרים בפומבי אינם דעתו האמיתית של רבכם כפי שהיא כאשר היא נאמרת בשיחה אישית. העתונאי שמואל אבידור ביקר פעם את כ"ק אדמו"ר זי"ע ושמע ממנו תוך כדי שיחה את דעתו הקדושה נגד הציונות ומדינת ישראל. מר אבידור לא היה מודע לפני כן, משום מה, לדעתו הקדושה של כ"ק אדמו"ר זי"ע בנידון, ושאל אותו: "האם מותר לפרסם את הדברים?". כ"ק אדמו"ר זי"ע השיב לו: דברים הנאמרים ליד שולחן זה יכולים להיאמר בפומבי.

6. כאשר פורסמה ההקלטה כפי שפורסמה, ומתוך הנחה שהיא משקפת את דעתו האמיתית של הדובר, מצאתי לחובה לקיים מצוות תוכחה ולהעמיד את הדובר על טעויותיו בנידון.
7. בנקודה מרכזית של הדברים – מכתבכם מהווה הוכחה להשקפה מסויימת, כפי שהושמעה בהקלטה והיא לעניו"ד פסולה לחלוטין, ואין הבדל בין אם הדברים הושמעו על ידי אדם גדול, גם אם כגובה הארזים גובהו, ובין אם הושמעו על ידי אדם פשוט. המשמעות האמיתית של הדברים היא שמותר להסכים לפליטת 15,000 בחורים מן הישיבות ולגייסם לצבא, כל עוד אינם שייכים מה שמוגדר על ידכם כ"יבנה וחכמיה", כלומר, לצבור הליטאי.
8. אין לי צל של ספק שדעה זו מנוגדת לדעתם של גדולי ישראל, מנהיגי הצבור הליטאי, כמו הגרי"ש אלישיב זצ"ל, הגראי"ל שטיינמן זצ"ל ויבלח"ט הגר"ח קנייבסקי שליט"א והגר"ג אידלשטיין שליט"א.
- לכן הרשיתי לעצמי להניח כי השקפה זו מקורה בהלך רוח לא חרדי, ואבקש סליחה אם טעיתי בהנחה זו.
9. הדברים אמורים גם לגבי ההשקפה, המובעת גם במכתבכם, שיש להימנע ממאבק נגד המדינה, ולשם כך יש להיכנס לפשרות. לא היתה זו דעתו של הגאון בעל החזון איש זצ"ל שיצא למלחמה נגד גזירת השירות הלאומי לבנות, והצליח בכך. לא היתה זו דעתו של הגרי"ז מבריסק זצ"ל שיצא למלחמה נגד גזירת ניתוחי מתים והצליח. לצערי, הנני נאלץ לראות גם בזה השקפה לא חרדית.
10. אשר ל"לגיטימציה" שהנכם חרדים כל כך לקיומה – טחו כנראה עיניכם מראות ואזניכם משמוע את ההסתה הנוראה של התקשורת השמאלנית יום יום, הסתה לא רק אנטי חרדית כי אם גם אנטי דתית, ואת פסקי הבג"צים השופכים שמן למדורה. חוששני שגם כאן נדבקה בכס, אחרי בקשת סליחה, ההסתכלות המזרחיסטית. הפריחה של עולם התורה ת"ל היא לא בגלל הלגיטימציה, אלא, בחסדי ה', למרות אי הלגיטימציה.
11. בעניין כ"ק האדמו"רים שליט"א: אם אכן דעתו של רבכם שליט"א אינה כפי שהושמעה בהקלטה, שהאדמו"רים לא יודעים את החוק, אלא, אדרבה, האדמו"רים למדו היטב את החוק ודווקא בגלל זה דעתם, דעת התורה, שוללת את החוק – מה המקום להגנתכם הנלהבת על החוק?
12. אתייחס גם למשפט בסיום מכתבכם על "הכת החב"דית", משפט שנרמז גם בהקלטה שהושמעה, המבוסס על השקפה ששררה בחלק מן הצבור הליטאי בתקופה אפלה, השקפה שהופרכה והושלכה לפח האשפה על ידי הגרי"ש אלישיב זצ"ל והגראי"ל שטיינמן זצ"ל, והיתה מלכתחלה גם מנוגדת תכלית ניגוד לדעתם, דעת תורה, של רוב גדולי ישראל, גם מן הצבור הליטאי כגון: הגרש"ז אויערבך זצ"ל, הגר"מ פיינשטיין זצ"ל, הגר"י אברמסקי זצ"ל, הגר"ח שמואלביץ זצ"ל, הגר"נ פרצוביץ זצ"ל, הגר"ד פוברסקי זצ"ל, הגר"ב זילבר זצ"ל ועוד. כואב

הלב מאוד כאשר שבים שוב אל הקיאה הזו, ועל כך מותר לי וחובתי למחות בתוקף, לא פחות מאשר אתם מוחים על כבוד רבכם.
13. הנני מוכן לקבל הצעתכם להיפגש עם רבכם שליטי"א לשם הבהרה הדדית של הדעות, ולבקש סליחה אם אשתכנע שאכן ראוי הדבר.

בכבוד רב ובברכת התורה
הרב טוביה בלוי